

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Раҷабалиева Шаҳло Раҷабалиевна дар мавзуи «Хусусиятҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобитаи адабӣ. - Душанбе, 2025. -166 с.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Раҷабалиева Шаҳло Раҷабалиевна дар мавзуи «Хусусиятҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб» ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобитаи адабӣ мувофиқат менамояд.

Дар диссертатсияи Раҷабалиева Ш.Р. як зумра масоили ба мавзӯ алоқаманд, аз қабилӣ марҳилаҳои ташаккули шахсияти адабии Муҳаммад Ғоиб, мазмун ва муҳтавои ашъори шоир, бозтоби симоҳои таърихӣ ва адабию фарҳангӣ дар ашъори ӯ, хусусиятҳои жанрии ашъори шоир, мавқеи жанрҳои суннатӣ ва шеърӣ озод дар эҷодиёти Муҳаммад Ғоиб, вижагиҳои ашъори бачагонаи шоир ва сохтори хунарии ашъори ӯ мавриди таҳқиқу баррасӣ қарор гирифтаанд.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Шоири халқии Тоҷикистон Муҳаммад Ғоиб аз чехраҳои намоёни адабиёти муосири тоҷик буда, дар рушду таҳаввули шеърӣ тоҷикии даврони Истиқлол саҳми назаррас дорад. Бо он ки фаъолияти эҷодии Муҳаммад Ғоиб аз солҳои 80-уми асри гузашта оғоз ёфтааст, ӯ «ман»-и шоирии худро маҳз дар даврони Истиқлол пайдо намуда, дар ин давра ҳамчун шоири баркамол шинохта шудааст. Махсусан, шеърҳои дар васфи Ватан ва муқаддасоти миллӣ навиштаи Муҳаммад Ғоиб ҳаводорони зиёде пайдо намуда, ўро ҳамчун шоири ватансаро маълуму машҳур гардониданд.

Бо он ки фаъолияти эҷодии Муҳаммад Ғоиб аз назари нақди адабӣ дур намондааст ва дар бораи паҳлуҳои гуногуни эҷодиёти ӯ як зумра

мақолаву рисолаҳои илмӣ таълиф ёфтаанд, боз ҳам ҳастанд масъалаҳое, ки диққат ва таваҷҷуҳи адабиётшиносро ба худ ҷалб менамоянд. Аз ҷумлаи ин масоили мубраму ҷалталаб вижагиҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори шоир мебошад, ки муаллифи диссертатсияи мавриди назар ба таҳқиқи он пардохтааст.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Нахустин маротиба дар диссертатсияи Раҷабалиева Ш.Р. вижагиҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб мавриди пажӯҳиш ва баррасӣ қарор гирифтаанд. Аз ҷумлаи наwgониҳои диссертатсия таҳқиқи тасвирҳои ватандорӣ дар ашъори шоир ва моҳияти иҷтимоии онҳо, аниқ кардани нақши Муҳаммад Ғоиб дар раvнақи шеъри суннатӣ ва ғайрисуннатӣ дар даврони Истиқлол, таҳқиқи ҳунари шоирӣ, вижагиҳои маънавию бадеӣ, нақши суварӣ ҳаёл дар офаридани тасвирҳои шоирона дар ашъори Муҳаммад Ғоиб мебошанд.

Натиҷаҳои назарраси диссертатсия, ки наwgонии илмӣ онро инъикос менамоянд, аз ҷунин нуқтаҳо иборатанд:

- фаъолияти эҷодии Муҳаммад Ғоиб аз солҳои 80-уми асри гузашта оғоз ёфта, истеъдоди шоирӣ ӯ дар замони соҳибистиклолии Тоҷикистон такмил ёфтааст;

- васфи Ватан, тарғиби худшиносӣ ва ҳудогоҳии миллӣ, ташвиқи расму оинҳо аз муҳимтарин мавзуоти шеъри Муҳаммад Ғоиб мебошанд;

- ҷанбаи иҷтимоии ашъори Муҳаммад Ғоиб қавӣ буда, дар замони Истиқлоли давлатии Тоҷикистон тобишҳои тоза ва назаррас касб кардааст, шоир дар осори худ ба эҳсоси ватандориву ҳифзи дастовардҳои замони нав, худшиносӣ ва дарки ҳувияти миллӣ, сулҳу ваҳдат, дӯстиву бародарӣ, қадршиносӣ бар заҳматҳои ҳамагӯзаи Пешвои миллат, арҷгузорӣ ба чехраҳои таърихӣ, баҳусус қаҳрамонони миллат, бештар дахл кардааст;

- навовариҳои Муҳаммад Ғоиб дар жанрҳои суннати шеър ва ҳам шеъри нав назаррас аст;

- корбурди ҳунармандонаи воситаҳои тасвири бадеӣ ва имкониятҳои забонӣ аз вижагиҳои ҳунари шоирии Муҳаммад Ғоиб мебошад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Дар диссертатсияи Раҷабалиева Шахло Раҷабалиевна ҳамаи хулосаву тавсияҳои илмие, ки оварда шудаанд, дар заминаи асноду мадорики илмӣ асоснок карда шудаанд. Эътимоднокии натиҷаҳои диссертатсионӣ бо таҳлилу баррасии амиқи назариявии мавзӯи мавриди назар, нуқтаҳои мушаххаси методологӣ ва маводи гуногунҷанбаи таҳлилӣ дар мувофиқат бо сохтору мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ асос ёфта, ин хусусиятҳо ба пажӯҳиши вежагиҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб боис гардидаанд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсияи Раҷабалиева Шахло Раҷабалиевна дар мавзӯи «Хусусиятҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб» аз муқаддима, се боб бо фарогирии 11 фасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва нашри таълифоти илмии диссертант дар мавзӯи диссертатсия иборат аст. Ҳаҷми умумии диссертатсия 166 саҳифаи чопи компютериро ташкил додааст.

Дар муқаддимаи диссертатсияи Раҷабалиева Шахло Раҷабалиевна мубрами мавзӯи таҳқиқ асоснок шуда, дараҷаи таҳқиқи мавзӯи илмӣ ва робитаи он бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ баён гардидааст, инчунин мақсаду вазифаҳо, объекту предмети таҳқиқ, асосҳои назариявӣ ва навгониҳои илмии таҳқиқ, нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда зикр гардида, аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқ муайян шудаанд.

Боби аввали диссертатсия «Муҳаммад Ғоиб ва ҷойгоҳи шеъри ӯ дар адабиёти муосири тоҷик» унвон дошта, аз 3 зербоб иборат аст.

Зербоби якуми ин боб бо унвони «**Марҳилаҳои ташаккули шахсияти адабии Муҳаммад Ғоиб**» фарогири мухтасари шарҳи ҳол ва фаъолияти эҷодии адиб мебошад.

Дар зербоби дувуми боби мазкур, ки «**Вижагиҳои мухтавои ашъори шоир**» ном гирифтааст, осори адабии Муҳаммад Ғоиб ба таври мухтасар муаррифӣ гардидаанд. Дар ин қисмати кор муаллиф дар баробари муаррифии маҷмуаҳои ашъори Муҳаммад Ғоиб мухтасар дар бораи мухтавои ашъори ӯ низ маълумот додааст.

Зербоби савуми боби аввал «**Бозтоби бадеии симоҳои таърихӣ ва адабию фарҳангӣ дар шеъри Муҳаммад Ғоиб**» унвон дошта, дар он васфи чехраҳои таърихӣ ҳамчун яке аз мавзӯҳои муҳимми эҷодиёти шоир баррасӣ гардидааст. Зикр гардидааст, ки дар ашъори гуногунжанри Муҳаммад Ғоиб дар миёни дигар чехраҳои сиёсӣ таърихӣ симои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон равшантар тасвир шуда, иқдоми созанда ва хирадмандонашон бозгӯ ва васф гардидаанд.

Боби дувуми таҳқиқот «**Хусусиятҳои жанрии ашъори Муҳаммад Ғоиб**» номгузорӣ шуда, фарогири шаш фасл аст. Дар ин фаслҳо муҳимтарин жанрҳои ашъори шоир, аз қабилӣ ғазал, рубой, дубайтӣ, чаҳорпора ва шеъри озод мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гирифта, инчунин мавқеи шеъри бачагона дар эҷодиёти ӯ муайян карда шудааст. Зикр гардидааст, ки Муҳаммад Ғоиб аслан шоири суннатгаро буда, дар эҷодиёти ӯ жанрҳои суннатӣ, баҳусус ғазал ва рубоиву дубайтӣ, мавқеи асосӣ доранд. Муҳаммад Ғоиб аз муваффақтарин шоирони ғазалсарои имрӯз аст ва дар ин навъи ашъори худ муҳимтарин масоили рӯз: садоқат ба Ватан ва муқаддасоти он, ишқ, сиёсат, иҷтимоиёт, ваҳдату ҳамбастагӣ, сулҳ, ободкорӣ ва ғайраро ба миён мегузорад.

Аз дигар жанрҳои маъмули эҷодиёти Муҳаммад Ғоиб рубой ва дубайтӣ мебошанд, ки диссертант зербобҳои дуюм ва сеюми кори худро

ба таҳқику баррасии онҳо бахшидааст. Муаллифи диссертатсия дуруст қайд менамояд, ки шоир зимни гуфтани рубоиву дубайтӣ «аз такрор кардани андешаҳои дигарон хуДДорӣ намуда, мекӯшад то шеърро тоза, равон ва дилчасп гӯяд. Ӯ фазилати ҳастӣ ва шарофати инсонро дар меҳнати пайваста, сохтан, обод кардан ва хислати ҳамидаву накуву арзанда дармеебад ва онро баҳогузорӣ мекунад» (диссертатсия, сах. 91).

Зербобҳои чаҳорум ва панҷуми боби дуҷуми диссертатсия ба таҳлилу баррасии чаҳорпора ва шеърҳои озоди Муҳаммад Ғоиб бахшида шуда, диссертант дар ин қисмати қор ба исбот намудани ин иддао кӯшиш намудааст, ки адиб дар баробари гуфтани ашъори суннатӣ, аз қабилӣ ғазал ва рубоиву дубайтӣ ва маснавиҳои кӯтоҳ, дар сурудани чаҳорпора ва шеъри озод низ муваффақу қомеб аст.

Дар зербоби шашуми боби дувум мавқеи шеъри бачагона дар эҷодиёти Муҳаммад Ғоиб мавриди таҳқику баррасӣ қарор гирифта, зикр гардидааст, ки адиби мазкур дар таълифи ашъори бачагона низ истеъдод ва ҳунари ҳоссаи шоирӣ дошта, ба дастовардҳои шоистаи бадеӣ ноил гардидааст.

Боби савуми диссертатсияи Раҷабалиева Ш.Р. «Ҷанбаҳои адабӣ ва ҳунарии ашъори Муҳаммад Ғоиб унвон дошта, аз ду фасл иборат аст. Дар ин фаслҳо муаллифи диссертатсия ба пажӯҳиши вижагиҳои жанрӣ ва сохтори ҳунарии ашъори шоир пардохта, бо мисолҳои мушаххас собит намудааст, ки Муҳаммад Ғоиб дар баробари истифодаи мазомини ахлоқӣ, афкори худшиносию ватанпарварона, тараннуми ишқу муҳаббат, ваҳдати миллӣ, эҳтироми модар, ҳудогоҳӣ ва амсоли инҳо дар қорбурди орояҳои адабӣ, интиҳоби мавзӯ ва тарзи баён низ хеле муваффақ буда, ин вижагиҳои ҳунари ашъори ӯро барои ҳонандаи имрӯз ҷолибу дилписанд гардониданд.

Хулосаи диссертатсияи Раҷабалиева Р.Ш., ки аз 12 банд иборат аст, фарогири муҳимтарин бардоштҳои илмӣ муаллиф буда, дар охири ҳар банд истиноди зарурӣ ба мақола ва таълифоти доғталаби дараҷаи илмӣ

оварда шудааст. Инчунин дар 5 банд тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот пешниҳод гардидааст.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии диссертатсия. Аҳаммияти илмиву амалии таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки аз маводи диссертатсия метавон ҳангоми таҳия ва таълифи бахше аз китобҳои дарсии таърихи адабиёти муосири тоҷик, навиштани диссертатсияҳои номзадиву докторӣ ва рисолаҳои магистриву бакалаврӣ истифода бурд. Диссертатсия дар густариши масъалаҳои иҷтимоӣ, ки адабиётшиносӣ чузъе аз иҷтимоиёт аст, сахми назаррас дорад.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзуи диссертатсия. Натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзуи диссертатсия дар 8 мақолаи муаллиф, ки 5-тои онҳо дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд, инъикос ёфтаанд.

Диссертатсияи Раҷабалиева Шахло Раҷабалиевна дар мавзуи «Хусусиятҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобитаи адабӣ дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад. Диссертатсия ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ, ки бо фармоиши раиси Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 декабри соли 2024, №493 тасдиқ шудааст, мувофиқат дорад.

Автореферати диссертатсия мувофиқ ба меъёрҳои муайянгардида таҳия шуда, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бо вучуди баҳои мусбате, ки дар тақриз баён гардид, дар диссертатсияи мазкур баъзе камбудихо, ҳолатҳои баҳсталаб, ғалатҳои

имлоию грамматикӣ чой доранд, ки дар байни онҳо ҳолатҳои зеринро метавон чунд намуд:

1. Қисмати «Мубрамии мавзуи таҳқиқ», бо он ки ҳаҷман бузург аст, бештар масъалаҳоеро дар бар мегирад, ки ба мавзуи диссертатсия алоқаманд нестанд. Дар натиҷа, диссертант мубрам будани мавзуи таҳқиқи худро ба таври бояду шояд собит карда натавонистааст.

2. Ба андешаи мо, қисмати «Дараҷаи таҳқиқи мавзӯ» ба тақмили бозбинӣ ниёз дорад. Бо он ки диссертант дар ин қисмати қор аз аксари муҳаққиқоне, ки ба таҳқиқи паҳлуҳои гуногуни эҷодиёти Муҳаммад Ғоиб машғул гаштаанд, ном мебарад, зимни муаррифии қорҳои дар ин самт анҷомёфта танҳо ба қори таҳқиқии қор нафари ин муҳаққиқон таваҷҷуҳ менамояд.

3. Мушаххасбаёнӣ, ки яке аз вижагиҳои услуби илмӣ аст, дар қои диссертатсия риоя нагардидааст. Диссертант гоҳо зимни таҳлили қораҳои шеърӣ як матлаби қурдеро хеле муфасссал шарҳу эзоҳ медиҳад, ки ба фикри мо зарурат надорад. Барои мисол, дар саҳифаҳои 17, 23, 36, 61, 76, 118 ҳамин ҳолат мушоҳида мешавад.

4. Баъзе қумлаҳои диссертатсия он қадар тақаллуфomezанд, ки фаҳмидани матлаби диссертант ба душворӣ даст медиҳад. Барои мисол, «Қалом ва ҳарфу ҳиҷои ин шоир баҳравар аз ҳуни дил ва саршор аз «оҳ»-и қолуда бар «ашқ»-и як инсонӣ мағмум аст, ки қисматашро дар суҳани воло санҷидааст ва тасвири офаридаашро бо рӯйидаҳои сарнавишти инсонӣ ва ҳиссиву мадракии шоиронааш қаззоб, дилқаш ва қуртаъсир қардааст» (диссертатсия, саҳ. 23).

5. Дар баъзе саҳифаҳои диссертатсия ғалатҳои имлоиву қитобат ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо бар манфиати қор аст.

Қамбуду норасоии зикршуда, дар маҷмӯ, аҳаммиати назарӣ амалии диссертатсияи мазқурро қоста намеқунанд ва ба муҳтавои қор таъсири манфии зиёд намерасонанд.

Дар маҷмуъ, диссертатсияи Раҷабалиева Шахло Раҷабалиевна дар мавзуи «Хусусиятҳои ғоявӣ, жанрӣ ва бадеии ашъори Муҳаммад Ғоиб», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобитаи адабӣ пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

номзади илми филология, дотсент,
мудири кафедраи адабиёти тоҷики

Донишгоҳи давлатии Бохтар

ба номи Носири Хусрав

«11» декабри соли 2025.

Ахмадов Сафармад
Гадомадович

Суроға: 735140, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
вилояти Хатлон, шаҳри Бохтар, кӯчаи С.Раҳимов, 7/26
Тел.:(моб.) (+992) 988-15-75-81
E-mail: ahmadovsafari74@mail.ru

Имзои С.Г. Ахмадовро тасдиқ мекунам:

Сардори шӯбаи кадрҳо ва корҳои махсуси

Донишгоҳи давлатии Бохтар

ба номи Носири Хусрав

«__» декабри соли 2025.

Нажмидинов М.М.

Нишонӣ: 735140, ш. Бохтар, кӯчаи Айнӣ, 67.

Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав»

Тел: (832 22) 2-45-20; 2-22-53; Email: bqu-1978@mail.ru